

به کارگیری ANP جهت انتخاب بهترین تأمین کننده در زنجیره تأمین

محمد باقرزاده آذر^۱، بهروز دری^{۲*}

۱- کارشناسی ارشد مدیریت صنعتی، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

۲- دانشیار دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

پذیرش: ۸۷/۸/۲۰

دریافت: ۸۷/۲/۷

چکیده

هدف عمده این مطالعه ارائه نگرشی مفید به کاربرد فرایند تحلیل شبکه‌ای (که یک متدولوژی تصمیم‌گیری چندمعیاره است) برای ارزیابی مسائل مربوط به گزینش تأمین‌کننده است. مسائل مربوط به گزینش تأمین‌کننده، مسائلی پیچیده هستند که ممکن است بسیاری دغدغه‌های کمی و کیفی را به همراه داشته باشند. در این مطالعه، یک مدل فرایند تحلیل شبکه‌ای به عنوان چارچوبی برای کمک به مدیران در جهت تعیین هدف ارزیابی، تعیین مهم‌ترین عامل ارزیابی و گزینش بهترین تأمین‌کننده راهبردی در زنجیره تأمین پیشنهاد شده است. فرایند تحلیل شبکه‌ای به عنوان ابزار تجزیه و تحلیل تصمیم برای حل مسائل چند معیاره گزینش تأمین‌کننده که شامل وابستگی‌های درونی‌اند، قابل استفاده است. فرایند تحلیل شبکه‌ای متدولوژی پیچیده‌ای است و نسبت به متدولوژی سنتی فرایند تحلیل سلسله مراتبی نیازمند مقایسات بیشتری است و تلاش مضاعفی را می‌طلبد. برای نشان‌دادن کاربردی بودن مدل پیشنهادی، موردی به عنوان مثال نیز ارائه شده است.

کلیدواژه‌ها: تأمین‌کننده راهبردی، فرایند تحلیل شبکه‌ای، فرایند تحلیل سلسله مراتبی، تصمیم‌گیری.

۱- مقدمه

فشار رقابتی زیاد، بسیاری از سازمان‌ها را بر آن می‌دارد تا محصولات و خدمات خود را سریع‌تر، ارزان‌تر و بهتر از رقیبان در اختیار مشتریان قرار دهند. مدیران نیز دریافتند که انجام چنین کاری به تنهایی و بدون داشتن تأمین‌کنندگان رضایت‌بخش ممکن نیست. از سوی دیگر اهمیت فزاینده تصمیم‌های مربوط به گزینش تأمین‌کننده سازمان‌ها را به بازرگری در راهبردهای خرید و ارزیابی خود وا می‌دارد و به همین دلیل گزینش تأمین‌کنندگان در ادبیات مربوط به خرید اهمیت قابل توجهی پیدا کرده است. در طول یک دهه گذشته، کارخانجات خودروسازی با این نگرش که می‌توانند از طریق ایجاد شبکه‌های تأمین‌کننده و همکاری‌های مشترک به مزیت رقابتی دست پیدا کنند، تأکید فزاینده‌ای بر این رویکردها اعمال کرده‌اند. در حقیقت، شرکت‌های برجسته صنعتی بیش از نیمی از منابع مالی خود را بر خرید مواد اولیه و قطعات مورد نیاز سرمایه‌گذاری کرده و این سهم سرمایه‌گذاری با گرایش‌های اخیر به سمت کوچک‌سازی شرکت‌های خودروسازی و توجه بیشتر به برون‌سپاری در حال افزایش است.

در حال حاضر افزایش تقاضا، تغییرات سریع در عرصه جهانی، وجود عدم اطمینان زیاد در عرصه خودروسازی، وجود رقابتی داخلی و افزایش حضور رقابتی خارجی، موجب شده است شرکت‌ها به طور روز افزونی به تأمین‌کنندگان خود تکیه کرده و سعی کنند با تأمین‌کنندگانی همکاری داشته باشند که توانایی لازم در برآوردن نیازهای روز افزون و جدید مشتریان را داشته باشند. بسیاری از صنایع مانند خودروسازی که بر پایه مونتاژ قطعات و ساخت قطعات به وسیله شرکت‌های دیگر پایه‌گذاری شده‌اند، به خوبی می‌دانند که در اقتصاد جهانی و به شدت مبتنی بر فناوری، مشارکت خون حیات‌بخش زنجیره تأمین است. بیشتر محققان، دانشمندان و مدیران پی برده‌اند که انتخاب تأمین‌کننده مناسب و مدیریت آن، وسیله‌ای است که از آن می‌توان برای افزایش رقابت‌پذیری زنجیره تأمین استفاده کرد. تکنیک‌های انتخاب تأمین‌کننده را می‌توان به دو دسته تقسیم کرد:

۱- انتخاب تأمین‌کننده هنگامی که هیچ محدودیتی وجود ندارد؛ به عبارتی هر تأمین‌کننده به تنهایی قادر است که نیازهای خریدار از جمله میزان تقاضا، کیفیت، زمان تحویل و غیره را برآورده سازد؛

۲- انتخاب تأمین‌کننده در حالتی که محدودیت‌هایی در ظرفیت تأمین‌کننده، کیفیت محصول

تأمین‌کننده و غیره وجود دارد؛ به عبارتی یک تأمین‌کننده به تنهایی قادر به برآورد احتیاجات خریدار نمی‌باشد و خریدار به اجبار باید بخشی از تقاضای خود را از یک تأمین‌کننده و بخش دیگر تقاضای خود را از تأمین‌کننده دیگر به منظور جبران کمبود ظرفیت یا کیفیت تأمین‌کننده اول، برآورده سازد. در خصوص مورد اول یک تأمین‌کننده می‌تواند تمام نیاز خریدار را برآورده سازد (منبع یابی منفرد) که در این حالت مدیریت تنها یک تصمیم اتخاذ می‌کند و اینکه کدام تأمین‌کننده، بهترین است. در حالی که در مورد دوم، هیچ تأمین‌کننده‌ای به تنهایی قادر نیست که تمامی احتیاجات خریدار را برآورده سازد. در این حالت بیش‌تر از یک تأمین‌کننده باید انتخاب شود، (منبع یابی چندگانه) [۱، ص ۱-۱۲].

در متون تصمیم‌گیری دو دسته فن معرفی شده‌اند:

۱- فنون سخت؛

۲- فنون نرم.

فنون حوزه برنامه‌ریزی ریاضی مانند برنامه‌ریزی خطی، عدد صحیح و برنامه‌ریزی آرمانی به فنون سخت معروفند. هر چه در فنون برنامه‌ریزی درجه اتکا به دستگاه‌های پیچیده ریاضی و داده‌های عینی بیش‌تر باشد، درجه سخت‌بودن فن بیش‌تر خواهد شد. از طرفی فنونی نظیر، تاپسیس^۱، الکره^۲ و تخصیص خطی فنون نرم تصمیم‌گیری محسوب می‌شوند. در این دسته از فنون درجه اتکا به داده‌های قطعی و عینی کمتر است. ورودی این دسته از فنون به‌طور عمده قضاوت‌های ذهنی تصمیم‌گیرندگان را تشکیل می‌دهد. به‌علاوه مرحله پردازش در این فنون کمتر به معادلات و دستگاه‌های ریاضی متکی است [۲، ص ۱۲۹-۱۴۶]. برای منبع‌یابی چندگانه به دلیل داشتن محدودیت باید از مدل‌های سخت و برای منبع یابی منفرد به دلیل نداشتن محدودیت باید از مدل‌های نرم استفاده کرد [۳، ص ۱-۱۴].

نکته دیگری که در انتخاب تأمین‌کننده مطرح می‌شود رابطه بلندمدت و راهبردی آنها با خودروسازان است. ضرورت این اصل در شرایط حاکم بر صنعت کشور تشدید می‌شود. تأمین‌کننده راهبردی به این صورت تعریف می‌شود: اگر یک تأمین‌کننده با شرکتی همکاری بلندمدت داوطلبانه توأم با رعایت حقوق طرفین داشته باشد، یک تأمین‌کننده راهبردی قلمداد می‌شود [۴، صص ۱۴۹-۱۸۰].

1. Topsis
2. Electre

هدف این مقاله گزینش تأمین‌کننده راهبردی در حالت منبع یابی منفرد با به‌کارگیری فرایند تحلیل شبکه‌ای^۱ به عنوان ابزار تجزیه و تحلیل تصمیم که جز فنون جدید نرم تحقیق در عملیات محسوب می‌شود برای مسائل مربوط به گزینش تأمین‌کننده راهبردی است. فرایند تحلیل شبکه‌ای نظریه جدیدی است که فرایند تحلیل سلسله‌مراتبی را به موارد مربوط به وابستگی‌ها و بازخوردها^۲ گسترش می‌دهد و از سوی ساعتی^۳ معرفی شده است. به صورت کلی اهمیت و نوآوری این مقاله عبارت است از پیشبرد روش‌شناسی در زمینه فنون نرم تحقیق در عملیات (تصمیم‌گیری چند معیاره)، ارائه چارچوبی نظام‌مند در زمینه تصمیم‌گیری‌های راهبردی و پیشنهاد الگوی نوین و انعطاف پذیر برای ارزیابی تأمین‌کنندگان.

۲- مبانی نظری تحقیق

زنجیره تأمین در سال‌های اخیر نظر بسیاری از محققان و صنعتگران را به خود جلب کرده است. در بازار رقابتی امروزه تولیدکنندگان در صدد بهبود وضع داخلی نیستند بلکه انتخاب بهترین بازارها (با توجه به پدیده جهانی‌شدن) و بهترین تأمین‌کنندگان در صدر برنامه‌های آنها قرار گرفته است [۵، صص ۱۱۵-۱۳۸]. انتخاب بهترین گزینه‌ها در هر یک از تصمیم‌گیری‌های زنجیره تأمین نیاز به تجزیه و تحلیل عوامل زیادی دارد که در نتیجه سازمان‌ها را با یک مسأله تصمیم‌گیری چند معیاره روبه‌رو می‌سازد. مراحل ارزیابی تأمین‌کنندگان را با توجه به مطالعات انجام شده می‌توان به دو زیر گروه الف: تعیین معیارها و شاخص‌ها و ب: روش‌های ارزیابی عملکرد برای گزینش تقسیم بندی کرد [۶، صص ۱۲۳-۱۴۰].

۲-۱- تعیین شاخص‌ها و معیارهای عملکرد

مطالعات متعددی درخصوص طراحی و تعیین شاخص‌های ارزیابی تأمین‌کنندگان صورت پذیرفته است. مهم‌ترین بحث در رابطه با شاخص‌های ارزیابی تأمین‌کنندگان متناسب بودن شاخص‌ها با اهداف سازمانی، هم‌سویی با راهبردهای سازمان، اعتبار در طول زمان و امکان بازخورد سریع و دقیق می‌باشد. شناسایی معیارها برای انتخاب و اندازه‌گیری کارایی تأمین-

1. Analytic network process (ANP)
2. dependences and feedbacks
3. Saaty

کنندگان از دهه ۱۹۶۰ به بعد مورد توجه بسیاری از مراکز دانشگاهی و صنعتی بوده است. فرض اصلی این مطالعات این است که بسیاری از سازمان‌ها زمان زیادی را به خاطر اهمیت راهبردی گزینش تأمین‌کنندگان صرف ارزیابی اعضای زنجیره تأمین خود می‌کنند. دیکسون^۱ در سال ۱۹۶۶ بیست و سه معیار را برای ارزیابی تأمین‌کنندگان ارائه می‌دهد [۷، ص ۲۸-۴۱]. اِلِرم^۲ مبحث گزینش تأمین‌کننده را با استفاده از مطالعات موردی سازمان‌های درگیر در امر روابط خریدار- تأمین‌کننده مورد بررسی قرار می‌دهد، او چندین عامل مکمل دیگر را که باید در گزینش اعضای زنجیره تأمین در کنار عواملی چون کیفیت، هزینه، تحویل به موقع و خدمات مورد توجه قرار گیرند، بر شمرده است.

این عوامل در چهار گروه دسته‌بندی شده‌اند: مباحث مالی، استراتژی و فرهنگ سازمان، فناوری و گروهی از عوامل متفرقه، وی همچنین به این نتیجه رسیده است که هیچ مدل منحصر به فردی وجود ندارد که با هر موقعیتی متناسب باشد [۸، صص ۸-۱۴]. وبر و همکاران^۳، ۷۴ مقاله را که در طول سال‌های ۱۹۶۶ تا ۱۹۹۱ منتشر شده بودند و معیارهای گزینش تأمین‌کننده در محیط تولید و فروش را مورد بررسی قرار داده بودند، مطالعه کردند. آنها دیدگاه جامعی را درباره معیارهایی که باید در تصمیم‌های گزینش تأمین‌کننده مورد توجه قرار گیرند، تهیه کردند. آنها همچنین نشان دادند که کیفیت، تحویل و قیمت خالص بسیار مورد توجه هستند و تسهیلات و تأسیسات تولید، موقعیت جغرافیایی، وضعیت مالی و ظرفیت از توجهی در حد متوسط برخوردارند [۹، صص ۲-۱۸]. مین^۴ پنج معیار، کیفیت، هزینه، تحویل به موقع، خدمات و انعطاف‌پذیری را برای ارزیابی تأمین‌کنندگان مدنظر قرار داده است [۱۰، صص ۲۴-۳۳]. سوئیفت^۵، بیست و یک شاخص گزینش تأمین‌کننده را برای مدیران خرید آزموده است [۱۱، صص ۱۰۵-۱۱۱]. پژوهشی از سوی ورما و پولمن^۶ در میان ۱۳۹ مدیر به منظور مطالعه چگونگی بده بستان میان کیفیت، هزینه، تحویل به موقع، زمان منتهی به تحویل و خصیصه‌های انعطاف‌پذیری که مدیران به هنگام گزینش تأمین‌کننده اعمال می‌کنند صورت پذیرفت، آنها نشان دادند که مدیران، کیفیت را مهم‌ترین خصیصه و متعاقب

1. Dickson
2. Ellram
3. Weber, Current and Benton
4. Min
5. Swift
6. Verma and Pullman

آن تحویل به موقع و هزینه را برای ارزیابی تأمین‌کننده در نظر می‌گیرند [۱۲، صص ۷۳۹-۷۵۰]. پارک و کریشنان^۱ فعالیت‌های گزینش تأمین‌کننده را در میان ۷۸ مدیر اجرایی مشاغل کوچک بررسی کردند [۱۳، صص ۲۵۹-۲۷۱]. ترسی^۲ بر روی معیارهای کیفیت، میزان اطمینان به تحویل و افزایش عملکرد محصول تأکید کرده و علاوه بر آن، برنامه بهبود مستمر و گروه‌های طراحی محصول را برای توسعه روابط با تأمین‌کنندگان مناسب دانسته است [۱۴، صص ۸۵-۱۰۶]. بوتا و هوک^۳ چهار معیار را برای ارزیابی تأمین‌کنندگان مورد استفاده قرار می‌دهند: هزینه‌های ساخت و تولید، کیفیت، فناوری و خدمات [۱۵، صص ۱۲۶-۱۳۵]. هند فیلد و همکاران^۴ در ارزیابی تأمین‌کننده بر مباحث محیطی تأکید می‌کنند [۱۶، صص ۷۰-۸۷].

۲-۲- روش‌های ارزیابی عملکرد

در مورد روش‌های ارزیابی عملکرد می‌توان به این روش‌ها اشاره کرد. مدل طبقه‌بندی، این مدل بر اساس سوابق و تجربیات گذشته تأمین‌کنندگان در ارتباط با یک سری از معیارها بنا نهاده شده است. اگر تأمین‌کننده معیار مورد نظر را داشته باشد، امتیاز مثبت دریافت می‌کند و در غیر این صورت امتیاز منفی می‌گیرد که از جمع جبری امتیازات کسب شده، رتبه نهایی تأمین‌کننده به دست می‌آید [۱۷، صص ۲-۸].

مدل وزنی- خطی، این مدل سعی داشته تا با وزن‌دهی معیارها، روش طبقه‌بندی را بهبود بخشد و در نهایت با محاسبه امتیاز نهایی عملکرد، تأمین‌کنندگان را رتبه‌بندی کند. مدل‌های غیرجبرانی، شامل روش‌هایی می‌شود که در آنها بده بستان بین شاخص‌ها مجاز نیست؛ یعنی مثلاً نقطه ضعف موجود در یک شاخص به وسیله مزیت موجود از شاخص (شاخص‌های) دیگر جبران نمی‌شود [۱۸، صص ۱-۱۱]. مدل‌های جبرانی، شامل روش‌هایی است که اجازه بده بستان در بین شاخص‌های آنها مجاز است، برای مثال تغییری (احتمالاً کوچک) در یک شاخص می‌تواند به وسیله تغییری مخالف در شاخص (شاخص‌های) دیگر جبران شود [۱۹، صص ۱-۱۵].

روش فرایند تجزیه و تحلیل سلسله مراتبی، به وسیله این روش می‌توان تصمیمات وابسته به معیارهای مختلف و یا تصمیمات چند معیاره را اتخاذ کرد، با به کارگیری این روش مسأله

1. Park and Krishnan
2. Tracey
3. Bhutta and Huq
4. Handfield, Walton, Sroufe and Melynyk

ابتدا ساخت‌مند شده و سپس گزینه‌های مختلف بر اساس معیارهای مطرح با هم مقایسه شده و آنگاه اولویت انتخاب هر یک از آنها مشخص می‌شود [۲۰، صص ۳۱-۳۶]. مدل‌های هزینه کل مالکیت، در این روش تصمیم‌گیران تلاش می‌کنند، هزینه‌های قابل کمی‌سازی را که در طول دوره زندگی گزینه‌های خریداری‌شده اتفاق می‌افتد، در مدل انتخاب تأمین‌کننده در نظر بگیرند [۲۱، صص ۳-۱۱]. مدل‌های آماری، این مدل‌ها به عدم اطمینان‌های احتمالی در انتخاب تأمین‌کنندگان بر می‌گردد. اگر چه عدم اطمینان در هر شرایطی وجود دارد، ولی روش‌های دقیق تحت کنترل شدن آنها کشف نشده است و مدل‌هایی که وجود دارند، به منظور تطبیق یک معیار در یک برهه خاص از زمان به کار می‌رود. تحلیل خوشه‌ای، با این روش می‌توان تأمین‌کنندگان را بر اساس معیارهای مشخص رتبه‌بندی و سپس با یکدیگر مقایسه کرد [۲۲، صص ۴۹-۵۸]. مدل‌های برنامه‌ریزی ریاضی، برای فرموله سازی مسأله‌گزینش تأمین‌کننده با توجه به تابع هدف که باید حداکثر (مانند سود) و یا حداقل (مانند هزینه) شود، به کار گرفته می‌شوند. مدل‌های برنامه‌ریزی ریاضی را می‌توان به چهار دسته عمده تفکیک کرد: الف: تک‌هدفه (مانند برنامه‌ریزی عدد صحیح [۲۳، صص ۱۰۶-۱۱۵] و برنامه‌ریزی خطی [۲۴، صص ۳۶-۳۹]); ب: چندهدفه (مانند چند هدفه [۲۵، صص ۱۷۳-۱۸۴] و برنامه‌ریزی آرمانی [۲۶، صص ۱۷-۳۴]); ج: غیرخطی [۲۷، صص ۱۹۵۳-۱۹۶۱] و د: پیوندی (ترکیباتی از سه دسته قبلی) [۲۸، صص ۱۰۸۸-۱۰۹۸]. تحلیل پوششی داده‌ها، این روش مبتنی بر مفهوم کارایی است و تأمین‌کنندگان بر اساس معیارهای سود و هزینه ارزیابی می‌شوند، در این روش تأمین‌کنندگان به دو دسته کارا و ناکارا تقسیم می‌شوند [۲۹، صص ۱-۱۶]. مدل‌های کنترل موجودی، هدف عمده این نوع مدل‌ها حداقل کردن مجموع قیمت خرید، هزینه‌های سفارش، نگهداری و حمل و نقل با در نظر گرفتن محدودیت‌های ظرفیت خریدار، تقاضا، کیفیت، ظرفیت انبار و غیره می‌باشد [۳۰، صص ۱-۱۴].

روش استدلال مبتنی بر مورد، این روش بر اساس استفاده از پاسخ مسائل قبلی برای حل مسأله جدید شکل گرفته است و به عنوان روشی شناخته می‌شود که از نحوه رفتار انسان‌ها در برخورد با مسائل جدید الگوبرداری کرده است. به این ترتیب که از تجربیات کسب شده در حل مسائل گذشته به عنوان راهنمایی برای حل مسائل جدید بهره می‌گیرد [۳۱، صص ۵۵۳-۵۶۸]. مدل‌های مبتنی بر هوش مصنوعی، این مدل‌ها بر اساس سیستم‌های کامپیوتری استوار

هستند که به طریقی می‌توانند با استفاده از کارشناسان خبره خرید و یا داده‌های گذشته به موضوع یادگیری مبادرت ورزند. مدل سیستم خبره به‌عنوان یکی از کاربردی‌ترین شاخه‌های هوش مصنوعی شناخته می‌شود، سیستم خبره با دریافت اطلاعات لازم و پرسش‌های مورد نیاز از کاربر و به‌کارگیری مجموعه‌ای از دانسته‌ها و قواعد می‌تواند تأمین‌کنندگان را رتبه‌بندی کند [۳۲، صص ۱-۱۷]. شبکه‌های عصبی، سیستم‌های دینامیکی هستند که با پردازش روی داده‌های تجربی، دانش یا قانون نهفته در ورای داده‌ها را به ساختار شبکه منتقل می‌کنند. این سیستم‌ها بر اساس محاسبات روی داده‌های عددی یا مثال‌ها، قوانین کلی را فرا می‌گیرند [۳۳، صص ۱-۱۱]. منطق فازی با استفاده از این منطق می‌توان مشکلات مبهم و غیر دقیق بودن داده‌های واقعی مسأله و تضاد‌های تصمیم‌گیرندگان را برطرف کرد [۳۴، صص ۱-۷]، گروهی از پژوهشگران منطق فازی را در دیگر روش‌های تصمیم‌گیری بکار گرفته‌اند که از جمله آنها می‌توان به تحلیل فرایند سلسله مراتبی فازی اشاره کرد [۳۵، صص ۱۱۷-۱۳۱].

روش‌های تصمیم‌گیری چندمعیاره بسیاری تاکنون توسعه یافته‌اند، اما این روش‌ها وابستگی میان عناصر را در نظر نمی‌گیرند [۳۶، صص ۳۱-۷۷]. ساعتی برای در نظر گرفتن وابستگی میان عناصر، فرایند تحلیل شبکه‌ای را معرفی می‌کند. این روش تمامی عوامل و معیارهای ملموس و غیرملموس دخیل در اتخاذ تصمیم را در بر می‌گیرد. بنابراین فرایند تحلیل شبکه‌ای رهیافت چند معیاره‌ای برای تصمیم‌گیری است که تضاد‌های کیفی را به مقادیر کمی تبدیل می‌کند [۳۷، ص ۷]. بعضی کاربردهای فرایند تحلیل شبکه‌ای؛ گسترش کارکرد کیفیت، کیفیت خدمات، انتخاب پروژه، ارزیابی تأمین‌کنندگان، مدیریت دانش، آنالیز نقاط قوت، ضعف، فرصت و تهدید و داده‌کاوی را در برمی‌گیرد.

فرآیند تحلیل شبکه‌ای نظریه‌ای است که فرایند تحلیل سلسله مراتبی را برای پرداختن به وابستگی در بازخورد توسعه می‌دهد و به این منظور از رهیافت ابرماتریس استفاده می‌کند. اگر چه هم فرایند تحلیل شبکه‌ای و هم فرایند تحلیل سلسله مراتبی اولویت‌ها را با انجام مقایسات زوجی اتخاذ می‌کنند، تفاوت‌هایی میان آنها وجود دارد. اولین تفاوت آن است که فرایند تحلیل سلسله مراتبی حالت خاصی از فرایند تحلیل شبکه‌ای است، چرا که فرایند تحلیل شبکه‌ای، وابستگی درون خوشه‌ای (وابستگی درونی) و میان خوشه‌ای (وابستگی برون) را در نظر می‌گیرد. دومین تفاوت آن است که فرایند تحلیل شبکه‌ای ساختاری غیرخطی دارد [۳۸، صص ۸۵-

۱۰۱]. به طور کلی مدل فرایند تحلیل سلسله مراتبی چارچوب تصمیم‌گیری است که رابطه‌ای یک سویه و سلسله مراتبی را میان سطوح تصمیم در نظر می‌گیرد. در عوض، فرایند تحلیل شبکه‌ای نیازی به این ساختار اکیداً سلسله مراتبی و عمودی ندارد [۳۹، صص ۳۰۸-۳۱۱].

۳- متدولوژی

شرکت تولیدی و صنعتی ایران لوازم قطعه، یکی از پیشروترین تأمین‌کنندگان ایران خودرو (سایکو) در زمینه محصولات صندلی می‌باشد. در حال حاضر هدف مهم این سازمان تولیدی و صنعتی برون‌سپاری یکی از فعالیت‌های خود (ساخت اسکلت فلزی) می‌باشد. اما شرکت در گزینش تأمین‌کننده راهبری برای برون‌سپاری که چندین عامل پیچیده را در برگیرد با مشکلات زیادی از جمله اهداف، وضعیت منابع، قابلیت‌ها و حتی اولویت‌های سازمان رو به رو است. برای رویارویی با این مشکل که از نوع تصمیم‌گیری چندمعیاره و مربوط به گزینش تأمین‌کننده راهبردی برای برون‌سپاری بود، شرکت کارگروهی تخصصی متشکل از مدیر عامل و مدیرانی از دیگر حوزه‌های سازمان با تخصص‌های بازاریابی، امور مالی، تولید، برنامه‌ریزی، منابع انسانی و گروه فناوری اطلاعات را تشکیل داد. برای حل مسأله تصمیم‌گیری چند معیاره، باید معیارها و بدیل‌های ارزیابی تهیه شده و با به کارگیری روش‌های تحلیل چند معیاره قاعده‌مند بدیل مناسب انتخاب شود. آنچه در ادامه ذکر می‌شود گام‌های تحقیق را نشان می‌دهد.

۳-۱- گام ۱: تعیین اهداف تصمیم

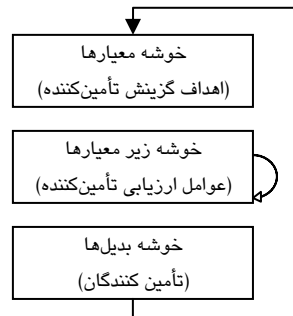
تصمیم‌گیری فرایند تدوین هدف تصمیم، گردآوری اطلاعات مرتبط و گزینش بدیل مناسب است. با توجه به آنچه تاکنون بیان شد، هدف این مطالعه تصمیم‌گیری برای گزینش تأمین‌کننده راهبردی می‌باشد.

۳-۲- گام ۲: تشکیل خوشه‌های ارزیابی

بعد از تعیین هدف تصمیم، باید خوشه‌های ارزیابی تشکیل شوند، این فرایند مانند زنجیره‌ای است که خوشه معیارها (اهداف گزینش تأمین‌کننده)، خوشه زیر معیارها (عوامل ارزیابی تأمین‌کننده) و خوشه بدیل‌ها (تأمین‌کنندگان) را به یکدیگر متصل می‌کند.

۳-۳-۳ گام ۳: اجرای مدل فرایند تحلیل شبکه‌ای

مدل فرایند تحلیل شبکه‌ای از یک شبکه یا تعدادی شبکه تشکیل می‌شود. مدل‌های فرایند تحلیل شبکه‌ای به دو دسته قابل تقسیم‌اند: مدل سیستم بازخوردی^۱ و مدل سیستم سری^۲ [۶۰، صص ۶۷۷-۶۸۳]. در مدل سیستم بازخوردی، خوشه‌های ارزیابی به نوبت و به طور متوالی، همانند سیستم شبکه‌ای به هم متصل می‌شوند. مدل این مطالعه، مدل سیستم بازخوردی است، اما وابستگی‌های درونی، خوشه زیر معیارها را مجاز می‌شمارد (شکل ۱). در این مدل پیکان حلقوی شکل نشان‌دهنده وابستگی‌های درونی است.

شکل ۱ مدل تعدیل‌شده سیستم بازخورد

۳-۴-۴ گام ۴: گزینش راه‌حل بهینه

در این گام باید مقایسات زوجی میان عناصر صورت پذیرد و اولویت‌های نهایی برای بدیل‌ها تلفیق شود. برای تعیین اهمیت نسبی میان عناصر از تصمیم‌گیران خواسته می‌شود از طریق مقایسات زوجی این امر را تحقق بخشند. این مقایسات زوجی بر مبنای مقیاس (۱-۹) ساعتی استوار است؛ به گونه‌ای که عدد یک نشان‌دهنده اهمیت برابر میان دو عنصر و عدد نه نشان‌دهنده بیش‌ترین مقدار اهمیت یک عنصر در مقایسه با عنصر دیگر است. معکوس این مقادیر برای قضاوت‌های ترانهاده مربوط مورد استفاده قرار می‌گیرند. به منظور ارزیابی

1. feedback system model
2. series system model

اوزان عناصر، فرایند تحلیل سلسله مراتبی از اصول بردار ویژه بهره می‌گیرد، اما فرایند تحلیل شبکه‌ای روش فرایند حدی توان‌های ابرماتریس^۱ را به کار می‌گیرد [۴۱، صص ۷-۱۹]. ابرماتریس، ماتریس جزء بندی شده‌ای است که در آن هر زیر ماتریس از مجموعه‌ای از روابط میان دو خوشه تشکیل می‌شود. ابرماتریس بی وزن^۲ w (شکل ۲) شامل اوزان نسبی اقتباس شده از مقایسات زوجی در کل شبکه است. w_c در این شکل نشاندهنده ماتریسی است که اوزان معیارها را با توجه به بدیل‌ها نشان می‌دهد؛ ماتریس w_s نمایانگر اوزان زیر معیارها با توجه به معیارها و ماتریس w_A بیانگر اوزان بدیل‌ها با توجه به زیرمعیارها است، همچنین ماتریس w_s^{\leftrightarrow} به عنوان ماتریس وابستگی درونی زیر معیارها معرفی شده است. از آنجا که مدل، شامل وابستگی‌های درونی در خوشه زیر معیار است، این مدل نیازمند تعدیل ابرماتریس بی وزن است تا ستون‌ها استوکستیک^۳ شوند. اولویت نهایی عناصر با محاسبه حد $(\lim_{k \rightarrow \infty} w^{k+1})$ به دست می‌آید، به این صورت که ابرماتریس وزین^۴ به توان‌های حدی^۵ می‌رسد تا اولویت‌های کلی محاسبه شود. از آنجا که مدل از سه خوشه تشکیل شده است، ابرماتریس وزین به توان $3K + 1$ می‌رسد [۴۲، صص ۵۳-۵۷].

$$\begin{array}{l} \text{Criteria} \\ w=\text{Sub-Criteria} \\ \text{Alternatives} \end{array} \begin{pmatrix} \cdot & \cdot & w_c \\ w_s & w_s^{\leftrightarrow} & \cdot \\ \cdot & w_A & \cdot \end{pmatrix}$$

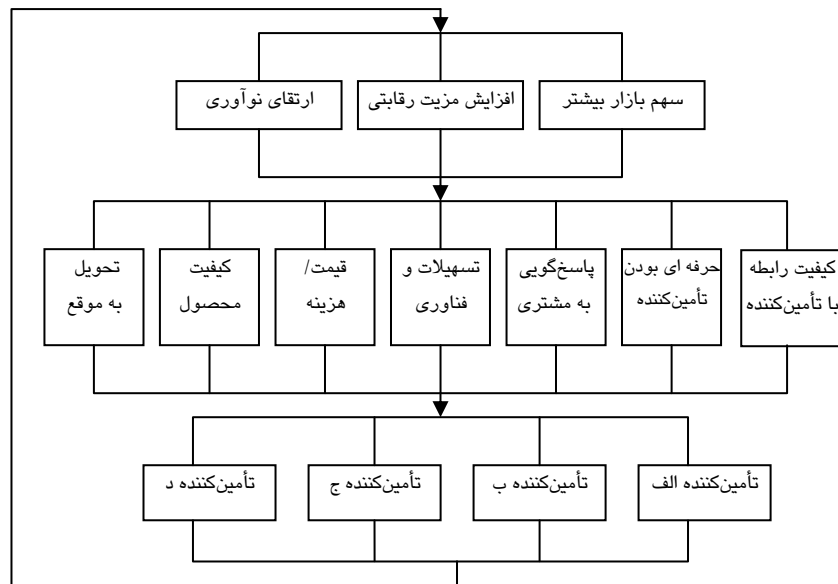
شکل ۲ ابرماتریس بی‌وزن

۴- مطالعه موردی

کار گروه تخصصی شرکت ایران لوازم قطعه فرایند چهار گامی تنظیم شده را به این صورت

1. The Limiting process method of the powers of the super matrix
2. unweighted supermatrix
۳. به‌طور کلی ماتریسی که جمع تمامی عناصر ستونی (یا عناصر سطری) آن برابر با یک باشد ماتریس استوکستیک است. ماتریس استوکستیک نشاندهنده انتقالات زنجیره مارکوف است.
4. weighted supermatrix
5. limiting powers

آغاز کرد. در گام اول، هدف تصمیم که انتخاب تأمین‌کننده راهبردی بود، تعریف شد. در گام دوم، سه خوشه ارزیابی استفاده شد که شامل: خوشه معیارها، خوشه زیر معیارها، و خوشه بدیل‌ها بود. در این رابطه سه هدف مقدماتی برای گزینش تأمین‌کننده راهبردی ارائه شد: سهم بازار بیشتر (P_1)؛ افزایش مزیت رقابتی (P_2) و ارتقای نوآوری (P_3). با توجه به معیارهای ارزیابی عملکرد، هفت عامل مهم تحویل به موقع (C_1)؛ کیفیت محصول (C_2)؛ قیمت/هزینه (C_3)؛ تسهیلات و فناوری (C_4)؛ پاسخ‌گویی به مشتری (C_5)؛ حرفه‌ای بودن تأمین‌کننده (C_6) و کیفیت رابطه با تأمین‌کننده (C_7) از سوی کار گروه تخصصی برای ارزیابی تأمین‌کننده راهبردی ارائه شد. برای خوشه بدیل‌ها، چهار تأمین‌کننده مطرح می‌باشد: تأمین‌کننده الف (A_1)؛ تأمین‌کننده ب (A_2)؛ تأمین‌کننده ج (A_3) و تأمین‌کننده د (A_4). در گام سوم، مدل سیستم بازخوردی استفاده شد و آنگاه ساختار شبکه‌ای تصمیم (شکل ۳) برای انتخاب تأمین‌کننده راهبردی تشکیل شد که در آن پیکان حلقوی شکل نشان‌دهنده وابستگی‌های درونی هستند که باید به آنها پرداخت.

شکل ۳ ساختار شبکه تصمیم‌گیری

در گام چهارم برای تعیین اهمیت نسبی میان عناصر، پرسشنامه مقایسات زوجی با استفاده از مقیاس (۱-۹) ساعتی طراحی شد. روایی سؤالات پرسشنامه از سوی کار گروه تخصصی مورد تأیید قرار گرفت. آنگاه از کارشناسان خواسته شد تا از طریق مقایسات زوجی نظرات خود را بیان کنند، سپس از میانگین هندسی^۱ به منظور جمع قضاوتها استفاده شد؛ نتایج نظرات آنها نیز به صورت ابرماتریس بی‌وزن ارائه شد. جدولهای ۱ و ۲ به ترتیب ابرماتریس بی‌وزن و ماتریس خوشه‌های وزن‌دار را نشان می‌دهد.

جدول ۱ ابرماتریس بی‌وزن

	P_1	P_2	P_3	C_1	C_2	C_3	C_4	C_5	C_6	C_7	C_8	A_1	A_2	A_3	A_4
P_1	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۴۶۴	۰/۳۰۲	۰/۴۱۴	۰/۳۶۰
P_2	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۲۸۱	۰/۳۳۲	۰/۲۸۷	۰/۴۱۲
P_3	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۲۵۵	۰/۳۶۵	۰/۲۹۸	۰/۳۲۷
C_1	۰/۱۵۸	۰/۱۶۴	۰/۰۷۳	۱/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۲۰۳	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
C_2	۰/۲۹۴	۰/۱۰۷	۰/۱۶۵	۰/۰۰۰	۰/۸۴۱	۰/۱۱۲	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
C_3	۰/۰۸۰	۰/۰۹۳	۰/۰۷۹	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۷۸۶	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
C_4	۰/۱۵۲	۰/۱۰۶	۰/۴۴۰	۰/۰۰۰	۰/۱۵۹	۰/۰۰۰	۱/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
C_5	۰/۱۲۸	۰/۳۷۰	۰/۱۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۷۹۷	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
C_6	۰/۰۷۳	۰/۰۵۵	۰/۰۵۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۱/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
C_7	۰/۱۱۴	۰/۱۰۶	۰/۰۹۳	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۱۰۲	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۱/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
A_1	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۱۹۸	۰/۱۸۹	۰/۲۱۹	۰/۱۸۲	۰/۲۴۸	۰/۱۶۰	۰/۳۸۵	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
A_2	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۱۱۲	۰/۱۱۷	۰/۰۹۹	۰/۱۹۷	۰/۱۹۸	۰/۱۶۰	۰/۲۱۷	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
A_3	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۴۵۳	۰/۲۳۴	۰/۴۳۸	۰/۲۴۳	۰/۲۰۹	۰/۴۵۳	۰/۱۹۵	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
A_4	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۲۳۷	۰/۴۶۱	۰/۲۴۴	۰/۳۷۹	۰/۳۴۵	۰/۲۲۷	۰/۲۰۲	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰

1. geometric mean

جدول ۲ ماتریس خوشه‌های وزن‌دار

معیارها	زیرمعیار	بدیله‌ها	
۰/۰۰۰	۰.۰۰۰	۱/۰۰۰	معیارها
۱/۰۰۰	۰/۵۰۰	۰/۰۰۰	زیر معیار
۰/۰۰۰	۰/۵۰۰	۰/۰۰۰	بدیله‌ها

با ضرب متناظر ماتریس خوشه‌های وزن‌دار (جدول ۲)، در بلوک‌های ابرماتریس بی‌وزن (جدول ۱)، ابرماتریس وزین (ابرماتریس استوکستیک، جدول ۳ به دست می‌آید (جدول ۳). ابرماتریس وزین به توان بالایی رسانده می‌شود، به توان رساندن ابرماتریس تا آنجا ادامه پیدا می‌کند که تفاوت‌ها میان عناصر متوالی ماتریس از عددی بسیار کوچک هم کوچکتر شود. نتایج این محاسبات، حد ابرماتریس^۱ خواهد بود، (جدول ۴). برای به توان رساندن ماتریس از نرم افزار ریاضی MATLAB استفاده شده است، ابرماتریس در توان بیست و دوم و بالاتر تثبیت می‌شود. برای بررسی صحت توان به دست‌آمده مکاتباتی با پرفسور ساعتی مبدع روش فرایند تحلیل شبکه‌ای به عمل آمد. پاسخ ایشان به این صورت بود که این موضوع بستگی به دقت و اعشار محاسبات دارد^۲. در این مطالعه دقت محاسبات سه رقم اعشار می‌باشد. برای به دست آوردن اولویت‌های نهایی، عناصر هر بلوک حد ابرماتریس بی-مقیاس می‌شود، نتایج نهایی در جدول ۵ آمده است.

1. Limit super matrix

2 Professor Saaty: Matrix can be raise to powers until the difference between the previous power and the present one are close to within some decimal position that you want and then you stop there. It has to do with the accuracy of the numbers you get to some decimal point.

جدول ۳ ابرماتریس وزین

	P_1	P_r	P_r	C_1	C_r	C_r	C_ξ	C_o	C_1	C_v	A_1	A_r	A_r	A_ξ
P_1	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۴۶۴	۰/۳۰۲	۰/۴۱۴	۰/۳۶۰
P_r	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۳۸۱	۰/۳۳۲	۰/۳۸۷	۰/۴۱۲
P_r	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۲۵۵	۰/۳۶۵	۰/۲۹۸	۰/۳۲۷
C_1	۰/۱۵۸	۰/۱۶۴	۰/۰۷۳	۰/۵۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۱۰۱	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
C_r	۰/۲۹۴	۰/۱۰۷	۰/۱۶۵	۰/۰۰۰	۰/۴۲۱	۰/۰۵۶	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
C_r	۰/۰۸۰	۰/۰۹۳	۰/۰۷۹	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۳۹۳	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
C_ξ	۰/۱۵۲	۰/۱۰۶	۰/۴۴۰	۰/۰۰۰	۰/۰۸۰	۰/۰۰۰	۰/۵۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
C_o	۰/۱۲۸	۰/۳۷۰	۰/۱۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۳۹۹	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
C_1	۰/۰۷۳	۰/۰۵۵	۰/۰۵۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۵۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
C_v	۰/۱۱۴	۰/۱۰۶	۰/۰۹۳	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۵۱	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۵۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
A_1	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۹۹	۰/۰۹۴	۰/۱۱۰	۰/۰۹۱	۰/۱۲۴	۰/۰۸۰	۰/۱۹۳	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
A_r	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۵۶	۰/۰۵۸	۰/۰۵۰	۰/۰۹۸	۰/۰۹۹	۰/۰۸۰	۰/۱۰۹	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
A_r	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۲۳۶	۰/۱۱۷	۰/۲۱۹	۰/۱۲۱	۰/۱۰۵	۰/۲۳۷	۰/۰۹۷	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
A_ξ	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۱۱۹	۰/۲۳۰	۰/۱۲۲	۰/۱۸۹	۰/۱۷۳	۰/۱۱۴	۰/۱۰۱	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰

جدول ۴ حد ابرماتریس

	P_1	P_r	P_r	C_1	C_r	C_r	C_ξ	C_o	C_1	C_v	A_1	A_r	A_r	A_ξ
P_1	۰/۰۸۹	۰/۰۸۹	۰/۰۸۹	۰/۰۸۹	۰/۰۸۹	۰/۰۸۹	۰/۰۸۹	۰/۰۸۹	۰/۰۸۹	۰/۰۸۹	۰/۰۸۹	۰/۰۸۹	۰/۰۸۹	۰/۰۸۹
P_r	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳
P_r	۰/۰۷۷	۰/۰۷۷	۰/۰۷۷	۰/۰۷۷	۰/۰۷۷	۰/۰۷۷	۰/۰۷۷	۰/۰۷۷	۰/۰۷۷	۰/۰۷۷	۰/۰۷۷	۰/۰۷۷	۰/۰۷۷	۰/۰۷۷
C_1	۰/۰۸۴	۰/۰۸۴	۰/۰۸۴	۰/۰۸۴	۰/۰۸۴	۰/۰۸۴	۰/۰۸۴	۰/۰۸۴	۰/۰۸۴	۰/۰۸۴	۰/۰۸۴	۰/۰۸۴	۰/۰۸۴	۰/۰۸۴
C_r	۰/۰۸۶	۰/۰۸۶	۰/۰۸۶	۰/۰۸۶	۰/۰۸۶	۰/۰۸۶	۰/۰۸۶	۰/۰۸۶	۰/۰۸۶	۰/۰۸۶	۰/۰۸۶	۰/۰۸۶	۰/۰۸۶	۰/۰۸۶
C_r	۰/۰۳۵	۰/۰۳۵	۰/۰۳۵	۰/۰۳۵	۰/۰۳۵	۰/۰۳۵	۰/۰۳۵	۰/۰۳۵	۰/۰۳۵	۰/۰۳۵	۰/۰۳۵	۰/۰۳۵	۰/۰۳۵	۰/۰۳۵
C_ξ	۰/۱۲۷	۰/۱۲۷	۰/۱۲۷	۰/۱۲۷	۰/۱۲۷	۰/۱۲۷	۰/۱۲۷	۰/۱۲۷	۰/۱۲۷	۰/۱۲۷	۰/۱۲۷	۰/۱۲۷	۰/۱۲۷	۰/۱۲۷
C_o	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳
C_1	۰/۰۳۰	۰/۰۳۰	۰/۰۳۰	۰/۰۳۰	۰/۰۳۰	۰/۰۳۰	۰/۰۳۰	۰/۰۳۰	۰/۰۳۰	۰/۰۳۰	۰/۰۳۰	۰/۰۳۰	۰/۰۳۰	۰/۰۳۰
C_v	۰/۰۵۶	۰/۰۵۶	۰/۰۵۶	۰/۰۵۶	۰/۰۵۶	۰/۰۵۶	۰/۰۵۶	۰/۰۵۶	۰/۰۵۶	۰/۰۵۶	۰/۰۵۶	۰/۰۵۶	۰/۰۵۶	۰/۰۵۶
A_1	۰/۰۵۵	۰/۰۵۵	۰/۰۵۵	۰/۰۵۵	۰/۰۵۵	۰/۰۵۵	۰/۰۵۵	۰/۰۵۵	۰/۰۵۵	۰/۰۵۵	۰/۰۵۵	۰/۰۵۵	۰/۰۵۵	۰/۰۵۵
A_r	۰/۰۴۱	۰/۰۴۱	۰/۰۴۱	۰/۰۴۱	۰/۰۴۱	۰/۰۴۱	۰/۰۴۱	۰/۰۴۱	۰/۰۴۱	۰/۰۴۱	۰/۰۴۱	۰/۰۴۱	۰/۰۴۱	۰/۰۴۱
A_r	۰/۰۷۳	۰/۰۷۳	۰/۰۷۳	۰/۰۷۳	۰/۰۷۳	۰/۰۷۳	۰/۰۷۳	۰/۰۷۳	۰/۰۷۳	۰/۰۷۳	۰/۰۷۳	۰/۰۷۳	۰/۰۷۳	۰/۰۷۳
A_ξ	۰/۰۸۱	۰/۰۸۱	۰/۰۸۱	۰/۰۸۱	۰/۰۸۱	۰/۰۸۱	۰/۰۸۱	۰/۰۸۱	۰/۰۸۱	۰/۰۸۱	۰/۰۸۱	۰/۰۸۱	۰/۰۸۱	۰/۰۸۱

تمامی محاسبات مربوط به فرایند تحلیل شبکه‌ای براساس قضاوت‌های تصمیم‌گیرندگان، که در قالب ماتریس‌های مقایسات زوجی ظاهر می‌شود، صورت می‌گیرد و هرگونه خطا در مقایسه و تعیین اهمیت بین گزینه‌ها و شاخص‌ها نتیجه نهایی را مخدوش می‌سازد. نسبت سازگاری^۱ وسیله‌ای است که سازگاری قضاوت‌ها را مشخص ساخته و نشان می‌دهد که تا چه حد می‌توان به اولویت‌های حاصل از مقایسات اعتماد کرد. تجربه نشان داده است که اگر نسبت سازگاری کم‌تر از $1/8$ باشد سازگاری مقایسات قابل قبول است [۴۳، صص ۷۰۷-۷۲۰]. در این مطالعه کلیه نرخ‌های ناسازگاری ماتریس‌های مقایسات زوجی کمتر از $1/8$ می‌باشد. بنابراین سازگاری آن مورد قبول می‌باشد. کلیه محاسبات مربوط به فرایند تحلیل شبکه‌ای به سادگی از طریق نرم‌افزار حرفه‌ای سوپر دسیژن^۲ قابل پیگیری است [۴۴]. با توجه به نتایج جدول ۵ مهم‌ترین هدف: P_1 (سهم بازار بیشتر)؛ مهم‌ترین عامل ارزیابی تأمین‌کننده: C_7 (تسهیلات و فناوری) و بهترین تأمین‌کننده: A_7 است.

جدول ۵ اولویت نهایی عوامل و بدیل‌ها

خوشه‌ها	عوامل	اولویت‌های حاصل از ماتریس حددار	اولویت‌های بی‌مقیاس شده
معیارها	سهم بازار بیش‌تر (P_1)	۰/۰۸۹	۰/۳۵۷
	افزایش مزیت رقابتی (P_2)	۰/۰۸۳	۰/۲۳۴
	ارتقای نوآوری (P_3)	۰/۰۷۷	۰/۲۰۹
زیرمعیارها	تحويل به موقع (C_1)	۰/۰۸۴	۰/۱۶۷
	کیفیت محصول (C_2)	۰/۰۸۶	۰/۱۷۲
	قیمت / هزینه (C_3)	۰/۰۳۵	۰/۰۶۹
	تسهیلات و فناوری (C_4)	۰/۱۲۷	۰/۲۵۳
	پاسخ‌گویی به مشتری (C_5)	۰/۰۸۳	۰/۱۶۶
	حرفه‌ای بودن تأمین‌کننده (C_6)	۰/۰۳۰	۰/۰۶۰
	کیفیت رابطه با تأمین‌کننده (C_7)	۰/۰۵۶	۰/۱۱۲
بدیل‌ها	تأمین‌کننده الف (A_1)	۰/۰۵۵	۰/۲۲۱
	تأمین‌کننده ب (A_2)	۰/۰۴۱	۰/۱۶۲
	تأمین‌کننده ج (A_3)	۰/۰۷۳	۰/۲۹۲
	تأمین‌کننده د (A_4)	۰/۰۸۱	۰/۳۲۵

1. consistency ratio
2. Super Decisions

۵- نتیجه‌گیری

مدل تصمیم‌گیری چند معیاره گزینش تأمین‌کننده راهبردی این مطالعه موردی سه خوشه ارزیابی را در بر می‌گیرد. با توجه به اولویت‌های کلی بی‌مقیاس شده، قابل توجه‌ترین هدف، سهم بازار بیش‌تر (P_i) است؛ زیرا بالاترین میزان اولویت به مقدار $0/357$ را دارد. این مسأله آشکار می‌سازد که هدف شرکت ایران لوازم قطعه از گزینش تأمین‌کننده، سهم بازار بیش‌تر می‌باشد و هدف آن افزایش مزیت رقابتی یا ارتقای نوآوری نیست بلکه هدف آن کسب سهم بازار بیش‌تر است تا بتواند در دنیای متغیر و ناپایدار کسب و کار به رقابت بپردازد. همچنین مهم‌ترین عامل گزینش تأمین‌کننده، تسهیلات و فناوری (C_i) با بالاترین اولویت به مقدار $0/253$ است. این موضوع نشان می‌دهد که شرکت ایران لوازم قطعه به این نتیجه رسیده است که عامل تسهیلات و فناوری، عنصر کلیدی انتخاب تأمین‌کننده مناسب است. در کل بهترین بدیل، تأمین‌کننده (د) (A_4) با بالاترین میزان اولویت به مقدار $0/325$ است. به طور کلی به‌سختی می‌توان گفت که کدام تأمین‌کننده بهترین است. این مسأله حول تفاوت‌ها در اهداف، منابع، قابلیت‌ها و فرهنگ سازمانی می‌شود.

اگر چه تکنیک‌های زیادی از جمله فرایند تحلیل سلسله مراتبی، برنامه‌ریزی خطی، روش‌های آماری و غیره به کار گرفته شده‌اند، این مقاله فرایند تحلیل شبکه‌ای را به توجه به توانمندی‌های آن به عنوان ابزار تجزیه و تحلیل در مسأله گزینش تأمین‌کننده به کار گرفته است. فرایند تحلیل شبکه‌ای زوایای دیگری از مسأله تصمیم‌گیری را مدنظر قرار می‌دهد که در دیگر روش‌ها میسر نیست. از جمله اینکه تأثیرات میان معیارها را در نظر می‌گیرد. این مدل می‌تواند تمامی مراحل تصمیم‌گیری برای انتخاب بدیل‌ها پوشش دهد، همچنین این مدل قادر می‌باشد. علاوه بر استخراج رتبه‌های بدیل‌ها، وزن نهایی هر یک از معیارهای وارد شده در تصمیم‌گیری را به‌دست آورد و تأثیرات متقابل عناصر تصمیم‌گیری را وارد محاسبات کرده و فرایند تصمیم‌گیری را به بهترین نحو ممکن انجام دهد. با توجه به این موارد، به هنگام مدل‌سازی در محیط تصمیم‌گیری پیچیده، فرایند تحلیل شبکه‌ای ابزاری توانمند است. نویسندگان علاوه بر توصیه به تحقیقات بیش‌تر در دیگر حوزه‌های تصمیم‌گیری، معتقدند که بر اساس منطق فازی می‌توان نتایج جالب توجه و مفیدی را در رابطه با فرایند تحلیل شبکه‌ای به‌دست آورد.

۶- منابع

- [۱] افسر ا.، ربیعه م.، صادقی مقدم م.ر.؛ بسط مدل کنترل موجودی ترکیبی با استراتژی انتخاب تأمین‌کننده؛ دومین کنفرانس ملی لجستیک و زنجیره تأمین، ۱۳۸۵.
- [۲] آذر ع.؛ تحلیل پوشش داده‌ها (DEA) و فرایند تحلیل سلسله مراتبی (AHP): مطالعه تطبیقی؛ فصلنامه مطالعات مدیریت، ش ۲۸، ۱۳۷۹.
- [۳] اسماعیلیان م.، ربیعه م.؛ ارزیابی و انتخاب تأمین‌کنندگان با استفاده از تکنیک TOPSIS فازی و برنامه‌ریزی کسری؛ پنجمین کنفرانس بین‌المللی مهندسی صنایع، ۱۳۸۶.
- [۴] مقبل باعرض ع.، گودرزی غ.ر.؛ مدل انتخاب تأمین‌کننده استراتژیک جهانی در زنجیره تأمین (صنعت خودرو ایران)؛ فصلنامه مدرس علوم انسانی، ش ۳۳، ۱۳۸۳.
- [۵] رزمی ج.، اکبری جوکار م.ر.، کرباسیان س.؛ ارائه یک مدل پشتیبانی تصمیم‌گیری برای برنامه‌ریزی، ارزیابی و انتخاب بازار در زنجیره تأمین؛ فصلنامه پژوهشنامه بازرگانی، ش ۳۰، ۱۳۸۳.
- [۶] موسی‌خانی م.، ناییبی ا.، بخشی ج.؛ ارائه یک متدولوژی فازی برای ارزیابی عملکرد تأمین‌کنندگان در فرایند برون‌سپاری؛ نشریه مدیریت دانش، ش ۷۷، ۱۳۸۶.
- [7] Dickson G.W.; An analysis of vendor selection systems and decisions; *Journal of Purchasing*, Vol. 2, No. 1, 1966.
- [8] Ellram L.M.; The supplier selection decision in strategic partnerships; *International Journal of Purchasing and Materials Management*, Vol. 21, No. 1, 1990.
- [9] Weber C.A., Current J.R., Benton W.C.; Vendor selection criteria and methods; *European Journal of Operational Research*, Vol. 50, 1991.
- [10] Min H., Galle W.P.; International supplier selection; *International Journal of Physical Distribution & Logistics Management*, Vol. 24, No. 5, 1994.
- [11] Swift C.O.; Preferences for single sourcing and supplier selection criteria; *Journal of Business Research*, Vol. 32, 1995.

- [12] Verma R., Pullman M.E.; An analysis of the supplier selection process; *International Journal of Management Science*, Vol. 26, No. 6, 1998.
- [13] Park D., Krishnan H.A.; Supplier selection practices among small firms in the United States: testing three models; *Journal of Small Business Management*, Vol. 39, 2001.
- [14] Tracey M.; Empirical analysis of supplier selection and evolution; *Supply chain management; An International Journal*, Vol. 6, No. 4, 2001.
- [15] Bhutta K.S., Huq F.; Supplier selection problem: A comparison of the total cost of ownership and analytic hierarchy process approaches; *Supply Chain Management: An International Journal*, Vol. 7, No. 3, 2002.
- [16] Handfield R.B., Walton S.V., Sroufe R., Melynyk S.A.; Applying environmental criteria to supplier assessment: AHP; *European Journal of Operational Research*, Vol. 141, 2002.
- [17] Timmerman E.; An approach to vendor performance evaluation; *The Journal of Supply Chain Management*, Vol. 22, No. 4.
- [۱۸] رزمی ج.، عقیقی م.، کرباسیان س.؛ استفاده از روش جایگشت (Permutation) در حل مسایل تصمیم‌گیری انتخاب تأمین‌کنندگان؛ دومین کنفرانس زنجیره لجستیک و زنجیره تأمین، ۱۳۸۵.
- [۱۹] حاتمی ماریینی ع.، ساعتی مهدی ص.، ماکوئی ا.؛ تصمیم‌گیری گروهی چندمعیاره در انتخاب تأمین‌کنندگان با رویکرد ELECTRE؛ پنجمین کنفرانس بین‌المللی مهندسی صنایع، ۱۳۸۶.
- [20] Nydick R.P., Hill R.P.; Using the analytic hierarchy process to structure the supplier selection procedure; *International Journal of Purchasing & Materials Management*, Vol. 28, No. 2, 1992.
- [21] Roodhooft F., Konings J.; Vendor selection and evaluation: An activity based costing approach; *European Journal of Operational Research*, No. 96, 1996.
- [22] Hinkle C.L., Green P.J., Green P.E.; Vendor evaluation using cluster analysis;

Journal of Purchasing, Vol. 5, No. 3, 1969.

- [23] Bender P.S., Brown R.W., Isaac H., Shapiro J.F.; Improving purchasing productivity at IBM with a normative DSS; *Interfaces*, Vol. 15, No. 3, 1985.
- [24] Pan A.C.; Allocation of order quantities among supplier; *Journal of Purchasing and Materials Management*, Vol. 25, No. 2, 1989.
- [25] Weber C.A., Current J.R.; A multi-objective approach to vendor selection; *European Journal of Operational Research*, No. 68, 1993.
- [26] Buffa F.P., Jackson W.M.; A goal programming model for purchasing planning; *Journal of Purchasing and Materials Management*, Vol.19, No. 3, 1983.
- [27] Benton W.C.; Quantity discount decision under condition of multiple items, multiple supplier and resource limitation; *International Journal of Production Research*, Vol. 29, No. 10, 1991.
- [28] Sharma D., Benton W.C., Srivastava R.; Competitive strategy and purchasing decision; Proceedings of the 1989 Conference of Decision Sciences Institute, 1989.
- [۲۹] جعفرنژاد ا.، اژدری ب.، صالح م.ر.؛ به کارگیری تحلیل پوششی داده‌ها و روش کارایی متقاطع برای ارزیابی تأمین کنندگان شرکت مهندسی اندیشه فرافن؛ دومین کنفرانس ملی مدیریت عملکرد، ۱۳۸۴.
- [30] Basnet C.H., Leang J.M.Y., Inventory lot sizing with supplier selection; *Computer and operations research*, No 32, 2005.
- [۳۱] فائز ف.، قدسی پور س.ح.، فاطمی قمی س.م.ت.؛ طراحی یک مدل تلفیقی برای انتخاب تأمین‌کننده و تخصیص سفارشات با استفاده از استدلال موردگرا و برنامه‌ریزی ریاضی چند هدفه؛ نشریه دانشکده فنی، ش ۴، ۱۳۸۵.
- [۳۲] شریعتی ع.، فاطمی قمی س.م.ت.؛ طراحی یک سیستم خبره و تلفیق با فرایند تحلیل سلسله مراتبی به منظور ارزیابی و انتخاب سازندگان قطعات در زنجیره تأمین؛ چهارمین کنفرانس بین المللی مهندسی صنایع، صص ۱-۱۷، ۱۳۸۴.

- [۳۳] سروش ع. ر، نخعی علی آبادی ع، اسدی گنگرچ ا، ملک زاده م؛ مرور و تحلیل کاربردهای شبکه‌های عصبی در مدیریت زنجیره تأمین؛ نخستین کنفرانس بین‌المللی مدیریت زنجیره تأمین و سیستم‌های اطلاعات، صص ۱-۱۱، ۱۳۸۶.
- [۳۴] حسن زاده اس، ملک لی ه، جعفر تارخ م؛ انتخاب تأمین‌کننده با استفاده از منطق فازی؛ نخستین کنفرانس بین‌المللی مدیریت زنجیره تأمین و سیستم‌های اطلاعات، ۱۳۸۶.
- [35] Zaim S., Sevki M., Tarim M.; Fuzzy analytic hierarchy base approach for supplier selection; *Logistics Information Management*, Vol. 12, Nos 3/4, 2003.
- [۳۶] مؤمنی م، آتش سوز ع؛ طراحی مدلی برای برنامه‌ریزی محصول با استفاده از QFD و به‌کارگیری ANP و برنامه‌ریزی آرمانی؛ فصلنامه مدیریت صنعتی، ش ۴، ۱۳۸۳.
- [۳۷] جعفر نژاد ا، رحیمی ح؛ ارائه مدل ترکیبی پیشنهادی کیفیت خدمات (سروکوال) و تجزیه و تحلیل شبکه‌ای برای رتبه‌بندی مؤسسات ارائه‌دهنده خدمات: مطالعه موردی مؤسسات ارائه‌دهنده بیمه تحت‌نظر بیمه مرکزی؛ فصلنامه مدیریت صنعتی، ش ۵، ۱۳۸۳.
- [۳۸] قدسی‌پور س.ح؛ فرایند تحلیل سلسله‌مراتبی؛ تهران: انتشارات دانشگاه صنعتی امیرکبیر، ۱۳۸۴.
- [۳۹] اصغری‌پور م.ج؛ تصمیم‌گیری‌های چندمعیاره؛ تهران: انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۸۳.
- [40] Kinoshita E., From AHP to ANP; *Operations Research of Japan*, Vol. 48, No. 9, 2003.
- [41] Saaty T.L., Vergas L.G.; Decision making with The analytic network process economic, political, social and technological applications with benefits, opportunities, costs and risks; *Springer Publications*, 2006.
- [42] Saaty T.L.; Theory and applications of the analytic network process decision making with benefits, opportunities, costs and risks; RWS Publications, Pittsburgh, PA, 2005.
- [43] Sagir Ozdemir M.; Validity and inconsistency in the analytic hierarchy process; *Applied Mathematics and Computation*, No. 161, 2005.
- [44] <http://www.superdecisions.com/>.